

Głównego Urzędu Miar do stałego wykonywania legalizacji liczników energii elektrycznej; wyjątek stanowią instytucje naukowe i stowarzyszenia techniczne nie mające celów zarobkowych, które od sum należnych za legalizację przekazują na rzecz Głównego Urzędu Miar tylko 30% tych sum;

b) 10% od sum należnych za sprawdzenie, jeżeli zostało ono dokonane poza pomieszczeniem, wymienionym pod lit. a.

§ 34. Za czynności legalizacyjne, dokonywane w objazdowych urzędach miar lub na punktach legalizacyjnych, wyznaczonych z

urzędu i utrzymywanych kosztem Skarbu Państwa, pobiera się oprócz opłat zasadniczych za sprawdzanie opłatę dodatkową w wysokości 20% tychże opłat zasadniczych w tych wypadkach, gdy nie jest dostarczone przez gminę bezpłatnie odpowiednie pomieszczenie dla czynności legalizacyjnych."

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie po upływie trzech tygodni od dnia ogłoszenia.

Jednocześnie tracą moc obowiązującą rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu o częściowej zmianie rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 22 lipca 1932 r. o opłatach za legalizację narzędzi mierniczych: z dnia 26 lipca 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 365) i z dnia 14 sierpnia 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 64, poz. 463).

Minister Przemysłu i Handlu: *Antoni Roman*

282

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 22 kwietnia 1938 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie ustalenia punktów granicznych dla wywozu kurzych jaj za granicę.

Na podstawie art. 3 i art. 12 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. o uregulowaniu wywozu kurzych jaj za granicę (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 249) zarządzam co następuje:

§ 1. Dla wywozu kurzych jaj za granicę za zaświadczeniami Ministerstwa Przemysłu i Handlu ustala się następujące punkty graniczne:

Chorzów,
Zebrzydowice,
Zbąszyń,
Zduny,
Leszno,
Tczew,
Gdynia,
Gdańsk,

Sniatyń,
Strzebielino,

przy czym przez punkt graniczny w Strzebielinie mogą być wywożone jedynie transporty jaj pochodzące z chłodni w Gdyni.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie po upływie siedmiu dni od dnia ogłoszenia.

Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 8 sierpnia 1934 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych w tejże sprawie (Dz. U. R. P. Nr 75, poz. 706) w brzmieniu rozporządzenia z dnia 24 września 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 91, poz. 823).

Minister Przemysłu i Handlu: *Antoni Roman*

283

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 25 kwietnia 1938 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami Sprawiedliwości, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie zmiany „Regulaminu przewozu osób, bagażu i przesyłek ekspresowych na kolejach żelaznych“.

Na podstawie art. 4 pkt 8 ustawy z dnia 12 czerwca 1924 r. o zakresie działania Ministra Kolei Żelaznych i o organizacji urzędów kolejowych (Dz. U. R. P. Nr 57, poz. 580) w brzmieniu, nadanym jej rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 października 1930 r., zmieniającym i uzupełniającym przepisy ustawy z dnia 12 czerwca 1924 r. o zakresie działania Ministra Kolei Żelaznych i o orga-

nizacji urzędów kolejowych (Dz. U. R. P. Nr 76, poz. 599), oraz na podstawie art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1926 r. w sprawie ustanowienia urzędu Ministra Komunikacji (Dz. U. R. P. Nr 97, poz. 567) zarządzam co następuje:

§ 1. W „Regulaminie przewozu osób, bagażu i przesyłek ekspresowych na kolejach że-

laznych", stanowiącym załącznik do rozporządzenia Ministra Komunikacji z dnia 11 grudnia 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 91, poz. 580), wprowadza się następujące zmiany:

1) W § 4 pkt 1 dodaje się jako ustęp drugi: „Spory między podróżnymi co do otwierania lub zamykania drzwi i urządzeń wentylacyjnych, gaszenia światła lub używania urządzeń ogrzewczych rozstrzyga konduktor”.

2) W § 7 pkt 1 wyrazy „prawny (zapłaty)” zmienia się na „prawny. (Zapłaty)”.

3) W § 8 w ustępie drugim po wyrazie „nadawcy” dodaje się „albo odbiorcy”, a wyrazy „na zlecenie” zastępuje się przez wyrazy „na rachunek”.

4) W § 14

a) w pkt 10 w ustępie drugim skreśla się w zdaniu pierwszym wyraz „przynajmniej” i dodaje się jako zdanie drugie: „Przy nieparzystej ilości przedziałów jednej klasy przydziela się o jeden przedział więcej dla palących”;

b) pkt 11 otrzymuje brzmienie:

„11. Podróżnym płci męskiej powyżej lat 14 nie wolno zajmować miejsc w przedziale dla kobiet. W razie wypełnienia w innych przedziałach konduktor może przydzielić takim podróżnym miejsca w przedziale dla kobiet za zgodą wszystkich kobiet, jadących w przedziale. Konduktor powinien uprzedzić takich podróżnych o obowiązku zwolnienia tych miejsc z chwilą, gdy okażą się one potrzebne dla kobiet lub gdy kobiety, wsiadające w drodze, nie zgodzą się na pozostawanie takich podróżnych w przedziale”.

5) W § 17

a) w pkt 1 dodaje się w końcu ustępu pierwszego: „Dopłata dla dzieci, wymienionych w § 12 pkt 2, wynosi pojedynczą cenę biletu według taryfy normalnej, nie mniej niż 5 zł”;

b) w pkt 3 dodaje się przed dotychczasowym tekstem tego punktu jako pierwszy ustęp:

„Przy obliczaniu dopłaty, którą ma zapłacić podróżny bez ważnego biletu, zalicza się zapłaconą już, w danym razie, należność za przejazd, jeżeli wynika ona od razu, z samego biletu”.

6) W § 19 pkt 1 lit. b) w ostatnim zdaniu ustępu pierwszego po wyrazach „zwraca się im” dodaje się „na warunkach, przewidzianych w § 25”.

7) W § 21 w końcu ustępu pierwszego pkt 1 dodaje się:

„Zakaz ten nie dotyczy nabitej krótkiej broni palnej, o ile jadący ma ją przy sobie”.

8) W § 22

a) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przedmioty, które wbrew przepisom pkt 1 i 2 paragrafu niniejszego zostały zabrane jako bagaż ręczny, kolej może

umieścić w wagonie bagażowym i pobrać za ich przewóz opłatę taryfową za przewóz bagażu od stacji wyjazdu podróżnego oraz dopłatę 5 zł. Jeżeli stacji wyjazdu podróżnego nie można natychmiast ustalić bez wszelkiej wątpliwości, pobiera się tę opłatę od stacji wyjazdu pociągu”;

b) w pkt 4 pod lit. b) przed wyrazem „psy” dodaje się „inne”.

9) W § 25 pkt 12 po wyrazach „paragrafu niniejszego” dodaje się „oraz § 19”.

10) W § 27 pkt 4 dodaje się w końcu zdania:

„z tym uzupełnieniem, że przepisy te odnoszą się również do roszczeń wygasłych według przepisu § 25 pkt 12”.

11) W § 31 pkt 10 wyrazy „z zastrzeżeniem, że jego zważenie i zapłata za przewóz nastąpi dopiero na stacji przeznaczenia lub na stacji pośredniej przed wydaniem bagażu” zastępuje się przez:

„tylko do stacji przeznaczenia, posiadającej ekspedycję bagażową, na której nastąpi zważenie bagażu i zapłata za przewóz”.

12) W § 35 pkt 2 w ustępie drugim po wyrazach „w przypadkach” dodaje się „i na warunkach”.

13) W § 38 pkt 1 pod lit. b) dodaje się:

„Kolej wypłaca odszkodowanie mniejsze od tej ryczałtowej kwoty, jeżeli udowodni, że wysokość szkody była niższa”.

14) W § 42 pkt 2 w ustępie pierwszym wyrazy „czwartej od każdego tysiąca” zastępuje się przez „czterotysięcznej”.

15) W § 46 dodaje się jako pkt 5:

„5. Kolej obowiązana jest wniesioną reklamację załatwić jak najrychlej na piśmie. W razie choćby częściowego uwzględnienia reklamacji, kolej ponosi koszty doręczenia odpowiedzi i należnej kwoty. Nie dotyczy to jednak przesyłania zwrotów (§ 35)”.

16) W § 52 po wyrazach „według przepisów §§” dodaje się „35 pkt 3”.

17) W § 53 dodaje się jako pkt 3:

„3. Koleje mogą między sobą zawierać co do roszczeń zwrotnych szczególne umowy bądź z góry, bądź dla pewnego specjalnego przypadku”.

18) W § 54 pkt 1 skreśla się wyrazy „pociągami ruchu osobowego”.

19) W § 55 pkt 9 w zdaniu pierwszym po wyrazach „ruchu osobowego” dodaje się „lub innymi pociągami specjalnie wyznaczonymi dla przewozu takich przesyłek”, w zdaniu drugim po wyrazie „Pociągi” dodaje się „ruchu osobowego” zaś jako zdanie ostatnie dodaje się: „Rozkłady jazdy pociągów, specjalnie wyznaczonych do przewozu przesyłek ekspresowych, powinny być wywieszane na odnośnych stacjach”.

20) W § 59

a) w pkt 1 dodaje się jako ostatni ustęp: „Odbiorca może przy wydaniu przesyłki ekspresowej zażądać sprawdzenia jej wagi w swej obecności. Za dokonanie

- tej czynności kolej pobiera opłatę, przewidzianą w taryfie. Opłatę tę zwraca się odbiorcy, jeżeli stwierdzony będzie brak wagi, za który odpowiada kolej.”;
- b) w pkt 2 ustępie pierwszym zdanie drugie otrzymuje brzmienie:
„O przybyciu przesyłek, które nadeszły między godz. 15 a godz. 8 rano dnia następnego wysłała się zawiadomienie najpóźniej do godz. 10 tego dnia następnego”;
- c) w pkt 7 „(pkt 5)” zmienia się na „(pkt 4)”.
- 21) W § 62 pkt 7 otrzymuje brzmienie:
„7. Nadawca traci prawo do zmiany umowy o przewóz, gdy kolej po nadejściu przesyłki do stacji przeznaczenia zawiadomiła o tym odbiorcę lub gdy odbiorca po nadejściu przesyłki do stacji przeznaczenia zażądał jej wydania stosownie do przepisów § 59 pkt 1”.
- 22) W § 68
- a) w tytule po wyrazach „za opóźnione wydanie” dodaje się „(przekroczenie terminu dostawy)”;

- b) w pkt 3 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:
„3. W razie przekroczenia terminu dostawy (§ 59 pkt 1) do wysokości odszkodowania stosuje się odpowiednio przepisy § 41”.
- W zdaniu drugim tegoż punktu po wyrazach „opóźnione wydanie” dodaje się „(przekroczenie terminu dostawy)”.
- 23) W § 69 pkt 6 po wyrazach „pkt 4” dodaje się „i 5”.
- 24) W § 72 w tytule i w pkt 4 po wyrazach „opóźnione wydanie” dodaje się „(przekroczenie terminu dostawy)”.
- 25) W § 73 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Kolej przyjmuje bagaż na przechowanie najdłużej na przeciąg 4 tygodni. Na żądanie podróżnego, złożone na piśmie, kolej może przyjmując bagaż na przechowanie na czas dłuższy, ustalony w porozumieniu z podróżnym”.
- § 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 15 maja 1938 r.
Minister Komunikacji: *Ulrych*

284

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 27 kwietnia 1938 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 23 lipca 1925 r. o warunkach funkcjonowania i organizacji wzajemnych zakładów (totalizatora) oraz o sposobie prowadzenia rachunkowości tych zakładów.

Na podstawie art. 6 ustawy z dnia 22 czerwca 1925 r. o wyścigach konnych (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 79, poz. 552) zarządzam co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 23 lipca 1925 r. o warunkach funkcjonowania oraz organizacji wzajemnych zakładów (totalizatora) na torach wyścigowych towarzystw wyścigów konnych oraz o sposobie prowadzenia rachunkowości tych zakładów (Dz. U. R. P. Nr 81, poz. 556) w brzmieniu ustalonym rozporządzeniami: Ministra Rolnictwa z dnia 23 czerwca 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr 47, poz. 402), Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 16 czerwca 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 46, poz. 374) oraz Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 27 stycznia 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 8, poz. 65) wprowadza się zmiany następujące:

- 1) § 6 otrzymuje brzmienie:
„§ 6. Na konie można stawiać w następujących grupach:
- a) na konia wygrywającego wyścig;
b) na konia z płatnym miejscem, tj. na konia, który przyjdzie w wyścigu na pierwszym lub drugim miejscu, jeżeli w wyścigu biorą udział co najmniej cztery konie, i na pierwszym, drugim lub trzecim miejscu, jeżeli w wyścigu bierze udział co najmniej siedem koni;
c) na dwa konie, które przyjdą w wyścigu

na pierwszym i drugim miejscu (zakład porządkowy).

Określenie, ile jest płatnych miejsc dla wzajemnych zakładów, robi się zawsze według ilości koni, których jeźdźcy byli zważeni — bez względu na to, ile koni stawi się do startu lub ile ruszy od startu”.

2) Po § 6a wprowadza się nowe paragrafy 6b i 6c w brzmieniu:

„§ 6b. Wzajemne zakłady porządkowe mogą być czynne w wyścigach, w których przyjmowane są stawki co najmniej na trzy konie.

W wyścigach, w których przyjmowane są stawki na trzy do ośmiu koni włącznie, — we wzajemnych zakładach porządkowych można stawiać na to, że określone dwa konie uzyskają pierwsze i drugie miejsce, mijając celownik w kolejności wskazanej przez stawiającego.

W wyścigach, w których przyjmowane są stawki co najmniej na dziewięć koni, — we wzajemnych zakładach porządkowych można stawiać na to, że określone dwa konie zajmą w wyścigu pierwsze i drugie miejsca w jakiegokolwiek kolejności.

Towarzystwa urządzające wyścigi mogą ograniczyć działalność wzajemnych zakładów porządkowych do wyścigów, w których przyjmowane są stawki na trzy do ośmiu koni włącznie”.

„§ 6c. We wzajemnych zakładach porządkowych zakład jest wygrany: